

Georg Radow

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Georgius Radovius, I.U.D. & P.P. Omnes Academiae Cives ab impia. Bachanalium, Festivitate. Serio dehortatur : [P.P. sub sigillo Rectoratus Anno M.DC.LXXI. V. Mattii.]

Rostochii: Kilius, [1671]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735975272>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1671.

Gery Radoviš

u Baccharodium fistulosa
Abstrakt

PROGRAMMA

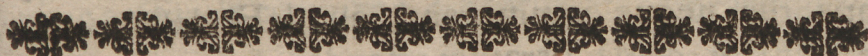
^{Quo}
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
GEORGIUS RA-
DOVIUS,
J. U. D. & P. P.

Omnes Academiae Ci-
ves ab impia.

BACHANA-
LIUM,
FESTIVITATE.

Seriò dehortatur,

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Universit. Typogr.

R. L. Broer. 1671

126

Quandoquidem hoc anni tempore, in exordio meditationum, Passionis Domini nostri JESU CHRISTI, Ecclesia Christiana in eo maximè est occupata, ut inveteratâ consuetudine Bacchanalia celebrandi, & peccati servitute abjectâ, Christiani pretii redemptionis suæ dignitatem, efficaciam, & amplitudinem fidei oculis devotè aspiciant, & gratâ mente deprædicent, seq; ad crucis onus, à quò Christianus in hujus vitæ curriculo immunis esse nequit, moderatè ferendum, eâ, quâ par est, humilitate, sese præparent, & obfirmant: Antecessores nostri pium, utile, & necessarium esse judicarunt, Studiosos Juvenes publico Programmate fideliter admonere, & sedulò exhortari, ut vocationis suæ memores à luxuriâ, temulentâ, aliisque vitiis Christiano indignis, abstineant, sequè ad salutarem Passionis Christi meditationem excitari patiantur, neque committant, quod Ecclesiam turbet, DEUM, & Magistrarum offendat, & severâ animadversione dignum judicetur. Quod autem, religiosè
& piè

& piè à nostris Majoribus est institutum, id in impietatem transiisse, & degenerasse, nemo infitiabitur. Quæ enim impietas est, hominem Christianum, qui semetipsum debebat abnegare, & cum Apostolo ex intimis cordis penetralibus exclamare *ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος*, miser ego homo, quis me liberabit à corpore mortis hujus? Christum vitæ Principem, & gloriæ Dominum Bacchi feris abnegare, lautis delitiis genium pascere, carnisquæ cupiditatibus securè indulgere, & sobrietatis, modestiæq; repagulis ruptis, non deprecari mortis æternæ supplicium; sed sub misericordiæ Divinæ, & obedientiæ Christi prætextu sibi frustra blandiri, & impunitatem securè polliceri; siquidem Christus non est mortuus, ut Christianus ex carnis præscripto vivat, & securitati carnali omnem fenestram aperiat; sed ut à morte spirituali, & peccati servitute suscitatus, semetipsum abneget, crucem suam tollat, & secundum Spiritum ambulet. Quæ cæcitas est, legis potentiâ, & sensu nolle excitari, ad peccatum seriò agnoscendum, neque perpendere, cujus culpâ lex præstare nequit, ut liberemur à condemnatione peccati, & mortis perditione, neque flebili voce ingemiscere, quòd Christus, æternus DEI Filius omnis generis miseras, afflictiones; pericula, insidias, convitia, persecutiones & acerbissimos cruciatus propter nos homines patienter sustinuerit in anima, & corpore? Christus, ajunt Evangelistæ,
capit

capit *λυπῆσθαι ὀδημανεῖν, ἐκταμβεῖσθαι*, id est, contristari,
gravissimè angī, & expavescere, inque summa angustia
esse. In mente fuit turbatio, ob peccati gravitatem,
judicii Divini severitatem pœnarumque cum Spiritua-
lium, tum corporalium gravitatem, quemadmodum,
ipse conqueritur. *Ἦν ἡ ψυχὴ μὲ πτόσεται*, id est, nunc
anima mea turbata est. In corpore ineffabiles susti-
nuit cruciatus, & dolores: caput densitate spinarum,
pungitur, & contēptim coronatur, facies sputo impio-
rum hominum inquinatur: os felle potatur, & aceto;
pedes, & manus in cruce extensæ clavis affiguntur.
Inter tantos dolores, & cruciatus hujusmodi flebili vo-
ce nos Christus alloquitur:

O homines, si vestra dolor præcordia tangit,
Adspicite immiti trajetum pectora ferro
Trajectasque manus claves fædataque tabo
Ora, caput colaphis tuber, spinaq; coronam
Impressam tentosq; cruenti corporis artus,
Ludibriumq; crucis. --- ---

Sic nos multis peccatis onustos Filius DEI alloquitur,
ut mentem nostram avertamus ab omni vanitate, &
abstineamus à Bacchi feriis, pompisque Diaboli, antiqui
serpentis, & lupi esurentis, qui totus in eo est, illudque
unicè die nocteque agit, ut hominum animos callidi-
tate sua pervertat, & monstrosâ vitiorum larvâ turpis-
simè deformat, omnique prorsus humanitate exuat.

Quam-

Quamobrem Christianus sese totum consecrat Christo
Ecclesiæ Christianæ capiti, & festivitati, cujus author
est ipse dæmon, prorsus renunciat; siquidem extremè
absurdum est, Christo simul & Baccho velle servire.
Afflictiones itaq; ærumnas, & contumelias, quibus
quotidie exercetur, moderatè suffert. Nam Christia-
ni sunt quidem hæredes futuræ gloriæ, verùm cohæ-
redes Christi, quorum officium est hæreditatem Cæles-
stem (quæ nobis non obvenit propter laborem, sed
quia sumus filii) adire per multas tribulationes. Hic
enim ordo à divina sapientia est institutus, ut exigui
temporis molestias, atque angustias ob Christi gloriam
animo infracto, & alacri feramus, earumquæ oprobabilem
eventum patienter expectantes, passionem filii DEI,
quæ in nostris angustias nostrum ultimum est refugi-
um, & medicina animarum efficacissima, virtute Spiri-
tus Sancti amplectamur, & devoto pectore ex oscule-
mur, cum præter vulnera Christi non inveniatur, in
quo Christianus acquiescat. Spurius itaque est, &
homo mollis atque effæminatus, ventriquæ, atq; genio
suo indulget, qui crucem Christi averfatur. *Si quis
vult post me venire inquit ipse Servator abneget semet
ipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me.*
Quò quis igitur vivit sanctius, eò magis turbatur, &
vexatur in hujus vitæ itinere. *Nam tribulationes acci-
pit ipse Spiritus Sanctus iustorum multæ sunt.* Impiorum
calum-

calumnias, odia, & persecutiones Christianus non ef-
fugiet. Hæc enim est DEI voluntas benigna, ut pii variis
certaminibus objiciantur, multis ærumnis probentur,
& flagellentur, siquidem non aliã ducimur viã, quã
quã Christus ambulavit. Cum eo si commorimur unã
cum eo regnabimus. Neque Christus ad gloriam ve-
nit viã externæ felicitatis, sed viã gravissimarum affli-
ctionum. Si igitur DEUS illos præfinivit conformes
imaginis Christi, quos præscivit filios & hæredes futu-
ros, iniquum erit, aliam conditionem, quã quã in
mundo fuit Dominus noster JESUS CHRISTUS,
pretiosa in conspectu Domini est mors Sanctorum.
Si verò quis, *ut Christianus*, ait Petrus Apostolus, *pati-
tur, non erubescat, glorificet potius Deum in hac parte sua.*
Nam afflictiones piorum sunt exercitia, in quibus DE-
US nostram obedientiam, & fidem exercet, atque
afflictos præparat ad tolerantiam, ubi igitur nulla tri-
bulatio, nulla persecutio, nullæ ærumnæ, ibi nulla
est occasio, vel materia patientiæ exercendæ, nullumq;
fidei certamen, & probatio. Quæ deniq; svavitas est,
illã festivitate, quæ sub titulo, & appellatione Bacchi
transigitur, delectari. An in eo potest esse voluptas,
quod est momentaneum, & cujus effectus est pudor,
tristitia, ignominia, animi dolor, &, ut omnia mala
unicã voce exprimantur, Mors? Audiamus Aposto-
lum, quid illam jucunditatem sequatur, *quem igitur in-
quit*

quit fructum habebatis tunc, id est quando desideria, & blandimenta carnis explevistis, ex illis, de quibus nunc, id est post conversionem erubescitis. Nam finis illorum est mors. O tristissimam, & abjectissimam illam servitutem, quâ quis vestigia servatoris negligit, & in diverticula seductoris deflectit, ubi nullum aliud servitutis stipendium porrigitur, quam dedecus, tristitia, dolor, damnum, infamia, & tandem ipsa mors, vel æterna condemnatio! Bachi filiis illa quidem vox maxime arridet: *Venite & fruamur bonis, quæ sunt, & utamur creaturâ in juventute: venite celeriter, & vino pretioso & unguento nos impleamus, bibamus cras sicut hodie, & multo amplius & non prætereant nos flos temporis, &c.* Christianus verò illi voci sese non attemperat, nam sub peccato dominante non sunt nisi filii tenebrarum, & iræ, qui sanguinem Christi pedibus conculcant, & tempus, quod Passionis Christi meditationi erat consecrandum vanissimâ turpitudine transigunt. Quis autem Christianorum vult esse filius iræ & tenebrarum? Cui igitur amor Christi cordi est: cui adhuc mica pietatis superest, & infucatae devotionis flamma; is Bachanaliarum maculâ, & scurrilitatis, sive luxuriæ vitio animam suam, quam Christus suo pretioso sanguine redemit non conspurcabit. Abstergite igitur, Cives Academici, illam impuram Bachanaliarum maculam, & infucato pectore vos Christo consecrate, Nil potest esse

esse turpius, quàm eo tempore tripudiare, & turpissi-
mæ voluptatis vestigia sequi, quo propter nostra pec-
cata crucifixus est omnium rerum Dominus, & Mundi
Redemptor. Avertite membra vestra ab illa vanita-
te, & intuemini Filium DEI toto animo, & corpore per-
horrescentem. Turpe est, Principem vitæ, & Domi-
num gloriæ contemptum habere, & turpissimos mo-
res heluonum æmulari. Si vultis famam vestram vin-
dicare, vindicate illam ab ignominia, & servitute pec-
cati. Ipsa pietas vobis omnibus, & singulis seriò injun-
git, ut Magistratui vestram salutem quærenti, sincero
pectore obsequamini. DEUS Optimus Maximus vos
gubernet suo Spiritu, ut carnis desideria, sicut Chri-
stianos decet, compescatis, & omni impietate abjectâ,
Passionem Domini nostri JESU CHRISTI, ejusquæ
fructum, & efficaciam non tantum domi, sive in priva-
tis ædibus; sed etiam frequenter in publico cœtu fide-
lium, pio, & devoto animo in vestram salutem medite-
mini, atq; hoc modo vestra DEO, & Magistratui pro-
betur pietas, & obedientia. Contumaces verò, &
& præfracti sciant, nobis non deesse media, quibus
contemptus ille coërceatur, & vindicetur. P. P.
sub sigillo Rectoratus ANNO M. DC. LXXI.

V. Martii.

quit fructum habebatis tunc, id est qua
blandimenta carnis exievestis, ex illi
est post conversionem erubescitis. *N*
est mors. O tristissimam, & abjecti
vitutem, quâ quis vestigia servatoris
verticula seductoris deflectit, ubi null
tis stipendium porrigitur, quam dede
lor, damnum, infamia, & tandem
æterna condemnatio! Bachi filiis illa
xime arridet: *Venite & fruamur bo*
ut amur creaturâ in iuventute: venite celer
tioso & unguento nos impleamus, bibam
& multo amplius & non prætereat nos f
Christianus verò illi voci sese non att
sub peccato dominante non sunt n
rum, & iræ, qui sanguinem Christi pedi
& tempus, quod Passionis Christi medi
secundum vanissimâ turpitudine tra
autem Christianorum vult esse filius iræ
Cui igitur amor Christi cordi est: cui ad
tis superest, & infucata devotionis fla
natorum maculâ, & scurrilitatis, sive lu
mam suam, quam Christus suo pretio
demit non conspurcabit. Abstergit
Academici, illam impuram Bachanali
& infucato pectore vos Christo consecr

ria, &
nunc, id
orum
m ser-
& in di-
ervitu-
ia, do-
s, vel
ox ma-
nt, &
ro præ-
hodie,
, &c.
nam,
ebra-
lcant,
t con-
Quis
rum?
pieta-
acha-
o ani-
e re-
Cives
um,
otest
esse